

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 07 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ທັນວາ 2010

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການວັດແທກ

ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ດຳເນີນໄປຢ່າງເປັນ ເອກະພາບ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊັດເຈນ, ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະ ກິດ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ ແນໃສ່ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ, ການບໍລິການ, ການ ແລກປ່ຽນ, ການຊື້ຂາຍ, ຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ສັງຄົມມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ປະ ກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 2. ການວັດແທກ

ການວັດແທກ ແມ່ນ ການກຳນົດຄ່າເປັນຕົວເລກທີ່ຊື່ບອກ ຄຸນລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ປະລິມານ ຂອງວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ຕ້ອງການຄຳນວນ, ຮູ້ ດ້ວຍເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ຕາມຫົວໜ່ວຍ ແລະ ແມ່ແບບວັດແທກ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກສາກົນໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 3. ວຽກງານວັດແທກ

ວຽກງານວັດແທກ ແມ່ນ ບັນດາກິດຈະການ ກ່ຽວກັບການວັດແທກ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍການຄຳນວນ, ການສອບທຽບ, ການກວດທຽບ ແລະ ການດັດແກ້ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ, ແມ່ແບບວັດແທກ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ, ການຍັ້ງຍືນ, ການຮັບຮອງ, ຜະລິດຕະພັນຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ປະລິມານສຸດທິ.

ມາດຕາ 4. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳເປັນຕົວເລກທີ່ຊັບອກ ຄຸນລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ປະລິມານ ໝາຍເຖິງ ຄວາມຍາວ, ນ້ຳໜັກ, ບໍລິມາດ, ເວລາ, ຄວາມໄວ, ອຸນຫະພູມ, ຄວາມແຮງ, ພະລັງງານ, ຄວາມແຂງ, ຄວາມທົນທານ, ສຽງ, ແສງ, ຄວັນ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ໝາຍເຖິງ ຊັບທີ່ສາມາດຈັບບາຍໄດ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈັບບາຍໄດ້;
3. ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ໝາຍເຖິງ ແມັດ, ກິໂລກຣາມ, ວິນາທີ, ອຳແປ, ແກນວິນ, ໂມນ, ກັງເດີລາ ແລະ ຫົວໜ່ວຍຍ່ອຍຕ່າງໆ;
4. ເຄື່ອງມືວັດແທກ ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ເພື່ອວັດແທກຄຳເປັນຕົວເລກທີ່ຊັບອກ ຄຸນລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ປະລິມານທີ່ຕ້ອງການຄຳນວນ ເຊັ່ນ: ໄມ້ແມັດ, ຊິງຊິງ, ເຄື່ອງຜອງ;
5. ອຸປະກອນວັດແທກ ໝາຍເຖິງ ສ່ວນປະກອບຂອງເຄື່ອງມືວັດແທກ ເຊັ່ນ: ກະໂຕ້ນຊິງ, ຜາງຊິງ, ໄມ້ເມຍ (ສຳລັບກ້ອງສ່ອງຈັບລະດັບ);
6. ແມ່ແບບວັດແທກ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກທີ່ມີຄວາມຊັດເຈນສູງ ເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນການສອບທຽບ, ການກຳນົດຄ່າຂອງເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ;
7. ຫ້ອງທົດລອງແມ່ແບບວັດແທກແຫ່ງຊາດ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ເພື່ອທຳການກວດສອບ, ສອບທຽບ ແມ່ແບບວັດແທກ ທີ່ຂຶ້ນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກແຫ່ງຊາດ;
8. ຕົ້ນແບບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາເປັນຕົວຢ່າງ ເພື່ອນຳໄປກວດສອບ ຍັ້ງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ກ່ອນການດຳເນີນການຜະລິດ;
9. ການກວດຄືນ(Verification) ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການສອບທຽບຄືນໃໝ່ຂອງເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ທີ່ຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແມ່ແບບວັດແທກ;
10. ການສອບທຽບ(Calibration) ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ດ້ວຍການປຽບທຽບກັບແມ່ແບບວັດແທກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງມີຄວາມຊັດເຈນ ຕ່ຳກວ່າ;
11. ການກວດທຽບ (Traceability) ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການກວດຄືນຄ່າອະນຸຍາດ ຜິດດ່ຽງຂອງແມ່ແບບວັດແທກໃດໜຶ່ງ ໂດຍສົມທຽບກັບແມ່ແບບວັດແທກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງມີຄວາມຊັດເຈນສູງ ກວ່າ ;
12. ພາຊະນະບັນຈຸ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸ ທີ່ໃຊ້ເພື່ອຫຸ້ມຫໍ່ສິ່ງຂອງໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ : ແກ້ວ, ກັບ, ກະບ່ອງ, ກວດແກ້ວ, ກວດຢາງ;

13. ຜະລິດຕະພັນຫຸ້ມຫໍ່ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ຖືກຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍພາຊະນະບັນຈຸໃດໜຶ່ງ;
14. ປະລິມານສຸດທິ ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນຕົວຈິງຂອງຜະລິດຕະພັນສະເພາະທີ່ຢູ່ໃນພາຊະນະບັນຈຸນັ້ນ;
15. ກາໝາຍ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາລັກ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຢັ້ງຢືນເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເຄື່ອງມືວັດແທກຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
16. ສະຕິກເກີ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາລັກທີ່ຕິດໃສ່ຜະລິດຕະພັນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຢັ້ງຢືນເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງ;
17. ໃບຢັ້ງຢືນເຄື່ອງມືວັດແທກ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທີ່ໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂຶ້ນນຳໃຊ້ຄ້າຍຄືກັນກັບ ສະຕິກເກີ ແລະ ກາໝາຍ;
18. ອຸປະກອນລ່ອກ ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນທີ່ມີສັນຍາລັກດ້ວຍການໜີບກົວ, ໜີບຢາງ, ໜີບຄັ່ງ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 5. ນະໂຍບາຍຂອງລັດຕໍ່ວຽກງານວັດແທກ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ເຂົ້າຮັບໃຊ້ການຜະລິດທຸລະກິດ, ການບໍລິການ, ການແລກປ່ຽນ, ການຊື້ຂາຍ, ການຊົມ ໃຊ້ປະຈຳວັນຂອງສັງຄົມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ລົງທຶນ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ, ກໍ່ສ້າງ ພື້ນຖານທາງດ້ານວັດຖຸເຕັກນິກຢ່າງເໝາະສົມ ເຊັ່ນ: ຫ້ອງທົດລອງ, ແມ່ແບບວັດແທກ, ສູນຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອຮັບປະກັນ ຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ ເປັນຕົ້ນ: ການຄົ້ນຄວ້າ, ການພັດທະນາ ໃຫ້ທັນສະໄໝ.

ມາດຕາ 6. ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ

ວຽກງານວັດແທກ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍໃຫ້ ສູນກາງຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງຈຸລະພາກ;
2. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້ ທັງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ;
3. ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກທີ່ນຳໃຊ້ໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
4. ລະບົບການວັດແທກຂອງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງສອດຄ່ອງ ກັບລະບຽບກົດໝາຍ, ສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 7. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ທຳການຜະລິດ, ການນຳເຂົ້າ, ການບໍລິການ, ການສ້ອມແປງ, ການແລກປ່ຽນ, ການຊື້ຂາຍ ໃນຂອບ ເຂດທົ່ວປະເທດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ການແລກປ່ຽນ, ການຊື້ຂາຍ ເປັນກອງ, ເປັນມັດ, ເປັນຖົງ, ເປັນຫໍ່, ເປັນ ກະຕ່າ.....

ມາດຕາ 8. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານວັດແທກ ເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາ ມາດຂອງບຸກຄະລາກອນ, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ອື່ນໆ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການຄວາມເປັນເອກະ ລາດ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ປະຕິບັດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ລະບຽບ, ສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ວຽກງານວັດແທກ
ໝວດທີ 1
ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ

ມາດຕາ 9. ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ

ຫົວໜ່ວຍວັດແທກພື້ນຖານ ທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີດັ່ງດຽວກັນກັບຫົວໜ່ວຍວັດແທກພື້ນຖານ ຂອງລະບົບເມຕຼິກ ຫລື ລະບົບສາກົນ (SI) ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

- 1. ແມັດ (m) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກພື້ນຖານ ຂອງຄວາມຍາວ;
- 2. ກິໂລກຼາມ (kg) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກພື້ນຖານ ຂອງນ້ຳໜັກ;
- 3. ວິນາທີ (s) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກພື້ນຖານ ຂອງເວລາ;
- 4. ອຳແປ (A) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກພື້ນຖານ ຂອງກະແສໄຟຟ້າ;
- 5. ແກນວິນ (K) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກພື້ນຖານ ຂອງອຸນຫະພູມ;
- 6. ໂມນ (mol) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກພື້ນຖານ ຂອງປະລິມານສານເຄມີ;
- 7. ກັງເດີລາ (Cd) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກພື້ນຖານ ຂອງແສງ.

ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີຫົວໜ່ວຍວັດແທກອ່ອຍຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ:

- 1. ລິດ (L) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກບໍລິມາດຂອງທາດແຫລວ ເຊັ່ນ: ນ້ຳ, ນ້ຳມັນ...;
- 2. ໂວນ (V) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກແຮງດັນໄຟຟ້າລະຫວ່າງສອງຈຸດຂອງສາຍຊັກນຳ ໄຟຟ້າ;

3. ກິໂລວັດໂມງ (Kw/h) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກພະລັງງານໄຟຟ້າທີ່ແລ່ນຜ່ານສາຍຊັກນຳໄຟຟ້າໃນໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ;
4. ອົງສາແຊນຊິດ (°c) ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ໃຊ້ສຳລັບວັດແທກອຸນຫະພູມ;
5. ຫົວໜ່ວຍວັດແທກຢ່ອຍອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 10. ການນຳໃຊ້ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳໃຊ້ຫົວໜ່ວຍວັດແທກເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກຢູ່ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບສິນຄ້າເພື່ອການສົ່ງອອກ ໃຫ້ນຳໃຊ້ຫົວໜ່ວຍວັດແທກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຄູ່ສັນຍາຫາກໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

**ໝວດທີ 2
ແມ່ແບບວັດແທກ**

ມາດຕາ 11. ແມ່ແບບວັດແທກ

ແມ່ແບບວັດແທກ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍ ສາມຂັ້ນ ຄື: ຂັ້ນໜຶ່ງ, ຂັ້ນສອງ ແລະ ຂັ້ນສາມ.

ສຳລັບຂັ້ນຕອນ, ວິທີການຂອງການຮັບຮອງ ແມ່ແບບວັດແທກແຕ່ລະຂັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 12. ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງ

ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງ ແມ່ນ ແມ່ແບບວັດແທກແຫ່ງຊາດ ທີ່ມີຄ່າຄວາມຊັດເຈນສູງສຸດ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກສາກົນ.

ມາດຕາ 13. ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສອງ

ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສອງ ແມ່ນ ແມ່ແບບວັດແທກທີ່ມີຄ່າຄວາມຊັດເຈນຖັດຈາກແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງ ຊຶ່ງອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ໂດຍຜ່ານການສອບທຽບຄວາມຊັດເຈນກັບແມ່ແບບວັດແທກແຫ່ງຊາດໃນປະລິມານດຽວກັນ.

ມາດຕາ 14. ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສາມ

ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສາມ ແມ່ນ ແມ່ແບບວັດແທກເພື່ອສອບທຽບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກທີ່ນຳໃຊ້ທົ່ວໄປ ຊຶ່ງມີຄ່າຄວາມຊັດເຈນຖັດຈາກແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສອງ ຊຶ່ງອົງການວິທະຍາສາດ

ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ກຳນົດ ໂດຍຜ່ານການສອບທຽບຄວາມຊັດເຈນກັບແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສອງໃນປະລິມານດຽວກັນ.

ມາດຕາ 15. ການຜະລິດແມ່ແບບວັດແທກ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການດຳເນີນການຜະລິດທຸລະກິດແມ່ແບບວັດແທກ ຂັ້ນໜຶ່ງ ແລະ ຂັ້ນສອງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ, ສ່ວນແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສາມນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພະແນກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຂວງ, ນະຄອນ.

ສຳລັບຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດ ແລະ ການນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບທີ່ນຳມາຜະລິດແມ່ແບບວັດແທກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 16. ການນຳໃຊ້ແມ່ແບບວັດແທກ

ແມ່ແບບວັດແທກແຕ່ລະຂັ້ນ ໂດຍທົ່ວໄປ ຖືກນຳໃຊ້ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງ ນຳໃຊ້ເພື່ອສອບທຽບແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສອງ;
2. ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສອງ ນຳໃຊ້ເພື່ອສອບທຽບແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສາມ;
3. ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສາມ ນຳໃຊ້ເພື່ອສອບທຽບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ນຳໃຊ້ທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 17. ການກວດທຽບ ແມ່ແບບວັດແທກ

ແມ່ແບບວັດແທກແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດທຽບ ດັ່ງນີ້:

1. ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດທຽບກັບແມ່ແບບວັດແທກມາດຕະຖານສາກົນໃນທຸກສິບປີ. ກ່ອນຈະນຳເອົາແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງໄປກວດທຽບຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຈັດຫາແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສອງທີ່ມີຄ່າຖັດຈາກແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງໂດຍຜ່ານການສອບທຽບຄວາມຊັດເຈນໃນປະລິມານດຽວກັນເພື່ອໃຊ້ເປັນແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງແທນຊົ່ວຄາວ;
2. ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສອງ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດທຽບ ຕາມລະບຽບການຂອງ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ກັບແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງໃນ ທຸກສາມ ປີ;
3. ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສາມ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດທຽບຕາມລະບຽບການຂອງ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ກັບແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສອງ ໃນທຸກປີ.

ມາດຕາ 18. ການເກັບຮັກສາແມ່ແບບວັດແທກ

ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ເກັບຮັກສາແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງ ຕາມລະບຽບການຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກສາກົນ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເກັບຮັກສາແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນສອງ ແລະ ຂັ້ນສາມໄດ້ແຕ່ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 19. ການປ່ຽນແປງ ຫລື ລົບລ້າງແມ່ແບບວັດແທກ

ແມ່ແບບວັດແທກທຸກຂັ້ນ ຈະຖືກປ່ຽນແປງ ຫລື ລົບລ້າງຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ແມ່ແບບວັດແທກ ທີ່ມີຄ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານ;
2. ແມ່ແບບວັດແທກຂັ້ນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີການຮັບຮູ້ຈາກ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກສາກົນ;
3. ແມ່ແບບວັດແທກ ຂັ້ນສອງ ຫລື ຂັ້ນສາມ ທີ່ບໍ່ມີການຮັບຮອງຈາກ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກແຫ່ງຊາດ;
4. ແມ່ແບບວັດແທກທີ່ເກັບຮັກສາບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານ ທີ່ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກສາກົນ ກຳນົດໄວ້.

ໝວດທີ 3

ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ

ມາດຕາ 20. ການຜະລິດເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ

ການຜະລິດເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ແລະ ຍັ້ງຢືນຕົ້ນແບບ ຈາກພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ ເວັ້ນເສີຍແຕ່ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງມື ທີ່ນຳໃຊ້ແສງກຳມັນຕະພາບລັງສີ ໂດຍແມ່ນ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ.

ສຳລັບຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດ ແລະ ການຍັ້ງຢືນຕົ້ນແບບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ບັນຊີເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 21. ການນຳເຂົ້າ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການນຳເຂົ້າ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກທົ່ວໄປ ຕ້ອງໄດ້ ຮັບການເຫັນດີ ຈາກພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ. ສຳລັບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງ ແມ່ນ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 22. ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ

ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການບໍລິການ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຫົວໜ່ວຍ ວັດແທກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ຕ້ອງມີຕົວເລກ ຫລື ຕົວໜັງສື ຢ່າງຈະແຈ້ງ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດລຶບອອກໄດ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ມີຂະໜາດນ້ອຍຈົນບໍ່ສາມາດກຳນົດຕົວເລກ ຫລື ຕົວໜັງສືໃສ່ໄດ້ ຕ້ອງກຳນົດຕົວເລກ ຫລື ຕົວໜັງສື ໃສ່ເອກະສານກຳກັບທີ່ແນບຕິດ ມານຳເຄື່ອງມື ຫລື ອຸປະກອນວັດແທກນັ້ນ.

ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກທີ່ໄປທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການບໍລິການ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການຈາກພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ. ສຳລັບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງ ແມ່ນອົງການ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຢັ້ງຢືນ.

ມາດຕາ 23. ການຈັດທະບຽນເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ

ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ບາງປະເພດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ ກ່ອນຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການບໍລິການນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຈັດທະບຽນນຳພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ. ສຳລັບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງ ໃຫ້ຈັດທະບຽນ ນຳອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 24. ການບໍລິການສ້ອມແປງເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງບໍລິການສ້ອມແປງເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກທີ່ໄປ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ. ສຳລັບ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ.

ສຳລັບຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດການບໍລິການສ້ອມແປງເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 25. ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກຂອງຂະແໜງການ

ຂະແໜງການທີ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກເຂົ້າໃນການບໍລິການວຽກງານຂອງຕົນ ທີ່ພົວພັນເຖິງສຸຂະພາບ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບສິນຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ຕາມ ມາດຕາ 22, 23 ແລະ 24 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 26. ການກວດຄົນ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກທີ່ໄປ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການກວດຄົນ ໂດຍພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ. ສຳລັບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດຄົນໂດຍ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ.

ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດຄົນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກໃໝ່;

2. ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ທີ່ໃຊ້ງານຢູ່;
3. ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການດັດແກ້ ແລະ ສ້ອມແປງຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 27. ການສອບທຽບ

ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກທົ່ວໄປ ຕ້ອງໄດ້ສອບທຽບໂດຍໜ້າທີ່ຂອງພະແນກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ. ສໍາລັບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງ ຕ້ອງໄດ້ສອບທຽບໂດຍໜ້າທີ່ຂອງ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ຫລື ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ບໍລິການ, ຜູ້ຊົມໃຊ້ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ຊັດເຈນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແມ່ແບບວັດແທກ.

ມາດຕາ 28. ການຢັ້ງຢືນ

ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກທົ່ວໄປ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນໂດຍພະແນກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ. ສໍາລັບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນໂດຍ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ.

ການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ແບ່ງອອກເປັນປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຢັ້ງຢືນ;
2. ກາໝາຍ;
3. ສະຕິກເກີ;
4. ອຸປະກອນລ່ອກ.

ການຢັ້ງຢືນ ອາດນໍາໃຊ້ໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍປະເພດພ້ອມກັນກໍໄດ້ ໂດຍຂຶ້ນກັບຈຸດພິເສດຂອງເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ.

ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ປະກາດໃຊ້, ປຸງຮູບແບບ ປະເພດການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຕ້ອງເຜີຍແຜ່ຜ່ານສົມວນຊົນປະເພດຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 29. ການຍົກເລີກການຢັ້ງຢືນ

ພະແນກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ຍົກເລີກການຢັ້ງຢືນ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກທົ່ວໄປທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ສໍາລັບ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງນັ້ນ ແມ່ນອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຍົກເລີກການຢັ້ງຢືນ.

ໝວດທີ 4

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ

ມາດຕາ 30. ການຮັບຮອງ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ອນຈະດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ ເປັນຕົ້ນ: ການກວດທຽບແມ່ແບບວັດແທກ, ການຜະລິດ, ການນຳເຂົ້າ, ການບໍລິການສ້ອມແປງ, ການກວດຄົ້ນ, ການສອບທຽບ, ການຢັ້ງຢືນເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ, ຜະລິດຕະພັນທຸກໆ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍມີການຮັບຮອງຈາກພະແນກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ. ສຳລັບ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ເຕັກນິກສູງນັ້ນ ແມ່ນ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 31. ມາດຕະຖານຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກຢ່າງພຽງພໍ;
2. ພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກທາງດ້ານວຽກງານວັດແທກທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ເປັນຕົ້ນ: ຫ້ອງທົດລອງ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ.

ມາດຕາ 32. ການໂຈະ ແລະ ການຖອນ ການຮັບຮອງການດຳເນີນທຸລະກິດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກແຫ່ງຊາດ ມີສິດສັ່ງໂຈະ ແລະ ຖອນການຮັບຮອງການດຳເນີນທຸລະກິດຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເມື່ອເຫັນວ່າເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກນັ້ນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫລື ມີການລະເມີດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນຂອງການໂຈະ ພ້ອມທັງໃຫ້ປັບປຸງການດຳເນີນທຸລະກິດ ຈົນກວ່າຈະຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການ ແລ້ວຈຶ່ງໃຫ້ສືບຕໍ່ດຳເນີນໄດ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຫາກບໍ່ມີການປັບປຸງ ຫລື ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກເທິງນີ້ ແລະ ໄດ້ຮັບການແຈ້ງການເຕືອນເຖິງສອງຄັ້ງ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກແຫ່ງຊາດ ມີສິດຖອນການຮັບຮອງ ແລະ ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຫົວໜ່ວຍດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 5
ຜະລິດຕະພັນຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ປະລິມານສຸດທິ

ມາດຕາ 33. ຜະລິດຕະພັນຫຸ້ມຫໍ່

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ ຜະລິດຕະພັນຫຸ້ມຫໍ່ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີສະໜາກ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້, ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງຕ້ອງ ກຳນົດຄ່າປະລິມານສຸດທິໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫົວໜ່ວຍວັດແທກຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 34. ການກຳນົດຄ່າປະລິມານສຸດທິຂອງຜະລິດຕະພັນຫຸ້ມຫໍ່

ຜະລິດຕະພັນຫຸ້ມຫໍ່ ໃຫ້ກຳນົດຄ່າປະລິມານສຸດທິ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າຫາກເປັນຂະໜາດ ໃຫ້ກຳນົດເປັນຄວາມຍາວ(ແມັດ);
2. ຖ້າຫາກເປັນຕ່ອນ, ກ້ອນ, ຂອງແຂງ, ເຄິ່ງແຂງ ຫລື ສິ່ງດັ່ງກ່າວປະລິມັດກັບຂອງແຫຼວ ໃຫ້ ກຳນົດເປັນນ້ຳໜັກ(ກິໂລກຣາມ);
3. ຖ້າຫາກເປັນຂອງແຫຼວ ຫລື ເປັນອາຍ ໃຫ້ກຳນົດເປັນ ບໍລິມາດ(ລິດ, ແມັດກ້ອນ).

ພາກທີ III

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ

ມາດຕາ 35. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຈັນຍາບັນຂອງ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ນຳໃຊ້, ມອບໂອນ ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບຕາມລະບຽບການ;
3. ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມຊ່ວຍເຫລືອ ຫລື ການແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ດ້ານການວັດແທກ;
4. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ຮ້ອງທຸກຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ;
6. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວພັນກັບວຽກງານວັດແທກ;
7. ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ;
8. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານທຶນຮອນ ຫລື ແຮງງານເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານວັດແທກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
9. ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ;

10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 36. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີສິດ ແລະ ພັນທະກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ຮ້ອງທຸກຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ;
3. ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ຫລື ລາຍງານກ່ຽວກັບການລະເມີດວຽກງານວັດແທກຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາ ແລະ ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
5. ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການວັດແທກຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ IV

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 37. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີການກະທຳຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜະລິດ, ດັດແກ້ ຫລື ສ້ອມແປງ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ຈາກ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານວັດແທກແຫ່ງຊາດ;
2. ນຳເຂົ້າເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຜະລິດ, ດັດແປງ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຕົ້ນແບບ ຫລື ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ, ລອກຮຽນແບບ, ແອບອ້າງລິຂະສິດຂອງຜູ້ອື່ນ;
4. ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ;
5. ໃຫ້ສິນບິນ, ສົມຮູ້ສ່ວນຄິດກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ;
6. ຈຳໜ່າຍ ຫລື ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
7. ປອມແປງເອກະສານ, ການຍັ້ງຍືນ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ;
8. ຫລັກໂລບ ການວັດແທກ ໃນເວລາແລກປ່ຽນ ແລະ ຊື້ ຂາຍສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 38. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ ມີການກະທຳຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່ຕໍ່ວຽກງານວັດແທກ;
2. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ ຫລື ລຳອຽງຕໍ່ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ;
3. ຮັບສິນບິນ ຫລື ສວຍໃຊ້ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ ຫລື ຍາດພີ່ນ້ອງ;

4. ບັງຄັບ, ນາບຊູ່, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
5. ປອມແປງ, ແກ່ຍາວເວລາ ແລະ ຖ່ວງດຶງເອກະສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ.

ມາດຕາ 39. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຫ້າມບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີກະທຳຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງອຸປະສັກກົດຂວາງ, ແຊກແຊງ ວຽກງານວັດແທກຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ເປັນຕົ້ນ: ຊ່ວຍເຫລືອ, ຮ່ວມມື, ຊຸກເຊື່ອງ, ປິດບັງ, ປົກປ້ອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ບຸກຄົນຕ່າງໆ ທີ່ມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
3. ລາຍງານ ຫລື ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ.
4. ເປັນສື່ກາງ ໃນການຮັບ ຫລື ໃຫ້ສິນບິນ.

ພາກທີ V ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 40. ຫຼັກການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

- ສະເໝີພາບ;
- ເປັນທຳ;
- ວ່ອງໄວ ແລະ ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 41. ວິທີການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມກັນ ແລະ ການໄກ່ເກ່ຍ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໂດຍສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 42. ການປະນີປະນອມກັນ ແລະ ການໄກ່ເກ່ຍ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ ໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີພະຍາຍາມແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ດ້ວຍການປົກສາຫາລື, ການປະນີປະນອມກັນ ແລະ ການໄກ່ເກ່ຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ສິ້ນສຸດລົງ.

ມາດຕາ 43. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ ແລະ ການໄກ່ເກ່ຍແລ້ວ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກແຫ່ງຊາດ ຫລື ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 44. ການແກ້ໄຂໂດຍສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂັ້ນແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ເມື່ອຄູ່ກໍລະນີຫາກບໍ່ສາມາດປະນີປະນອມກັນ ຫລື ໄກ່ເກ່ຍ ຫລື ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານໄດ້ແລ້ວ ກໍມີສິດສະເໜີໃຫ້ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂັ້ນແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 45. ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ

ເມື່ອຄູ່ກໍລະນີຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມວິທີການແກ້ໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 42, 43 ແລະ 44 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ກໍມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໃນກໍລະນີຫາກມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກທີ່ພົວພັນກັບສາກົນ ໃຫ້ອີງໃສ່ກົດໝາຍພາຍໃນ ຫລື ສັນຍາ, ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານວັດແທກ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 46. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກ ຢ່າງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ: ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ການເງິນ, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ສຶກສາທິການ, ສາທາລະນະສຸກ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຫ່ງຊາດ;
2. ພະແນກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ, ເທດສະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 47. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຫ່ງຊາດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຫ່ງຊາດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບົບກົດໝາຍ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍແຜນນະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ ໃຫ້ເປັນລະບົບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານວັດແທກ;
4. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
5. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານວັດແທກ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ;
6. ສ້າງຕັ້ງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານວັດຖຸເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
7. ອອກລະບົບການຄຸ້ມຄອງແມ່ແບບວັດແທກແຕ່ລະຂັ້ນ, ຍັງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງ, ການນຳໃຊ້, ການກວດທຽບ, ການຮັກສາ, ການປ່ຽນແປງ ຫລື ລົບລ້າງແມ່ແບບວັດແທກຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ຍັງຍືນການຜະລິດ, ການນຳເຂົ້າ, ການນຳໃຊ້, ການຈົດທະບຽນ, ການບໍລິການສ້ອມແປງ, ການກວດຄືນ, ການສອບທຽບ, ການປະກາດໃຊ້, ການຍົກເລີກ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
9. ໂຈະ, ຖອນການຮັບຮອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
10. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກເລີກໜ່ວຍງານວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
11. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
12. ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
13. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນໃນຂົງເຂດວຽກງານວັດແທກ;
14. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານວັດແທກໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
15. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບົບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 48. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກ ພະແນກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍມາເປັນແຜນການ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກໃນຂັ້ນຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານວັດແທກ;
3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
4. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານວັດແທກ;

5. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສະເໜີກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານວັດຖຸເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
6. ຍັງຢືນການຜະລິດ, ການນຳເຂົ້າ, ການນຳໃຊ້, ການຈົດທະບຽນ, ການບໍລິການສ້ອມແປງ, ການກວດຄຸນ, ການສອບທຽບ, ການປະກາດໃຊ້, ການຍົກເລີກ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນວັດແທກ;
7. ໂຈະ, ຖອນການຮັບຮອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
8. ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກເລີກໜ່ວຍງານວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນໃນຂົງເຂດວຽກງານວັດແທກຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານວັດແທກໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 49. ໜ່ວຍງານວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກ

ໜ່ວຍງານວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນ ຫົວໜ້າອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນ ເຈົ້າແຂວງເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນເພື່ອຊ່ວຍວຽກໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ.

ໜ່ວຍງານວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກແຕ່ລະຂັ້ນ ປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງການ ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ການເງິນ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ສາທາລະນະສຸກ, ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ໜ່ວຍງານວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກດັ່ງກ່າວ ເປັນການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ.

ມາດຕາ 50. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງໜ່ວຍງານວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກ

ໜ່ວຍງານວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວັດແທກ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມ ກວດກາ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ສະເໜີໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດຳເນີນການ ຕາມລະບຽບຫຼັກການ ເມື່ອເຫັນວ່າ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້;
3. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

4. ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ ຄະດີກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ;
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 51. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນ ພະນັກງານສັງກັດລັດ ທີ່ຂຶ້ນກັບອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນ ພະນັກງານສັງກັດລັດ ທີ່ຂຶ້ນກັບພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຂວງ, ນະຄອນ.

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 52. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ກະຊວງ, ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານວັດແທກ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາ

ມາດຕາ 53. ອົງການກວດກາວຽກງານວັດແທກ

ອົງການກວດກາວຽກງານວັດແທກ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວັດແທກ ແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງມີສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການກວດສອບ ແຫ່ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 54. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນ

ອົງການກວດກາພາຍໃນກ່ຽວກັບວຽກງານວັດແທກ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການວັດແທກ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ ຄະດີກ່ຽວກັບການວັດແທກ;
3. ສະເໜີໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາການປະຕິບັດມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການວັດແທກ;
4. ສະຫຼຸບຜົນຂອງການປະຕິບັດວຽກງານກວດກາ ແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 55. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກ

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານວັດແທກ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 56. ຮູບການກວດກາວຽກງານວັດແທກ

ການກວດກາວຽກງານວັດແທກມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມແຜນການປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ນອກແຜນການໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາ ຕາມແຜນການປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງ ເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ນອກແຜນການໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດ ກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ພາກທີ VII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 57. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການວັດແທກ ເປັນຕົ້ນ ການປະຕິບັດວຽກງານວັດແທກຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ຈະໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 58. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການວັດແທກ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ, ປະຕິບັດວິໄນ, ໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫລື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫລື ຫນັກ.

ມາດຕາ 59. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການວັດແທກ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີ ລັກສະນະເບົາ, ຄັ້ງທຳອິດໂດຍບໍ່ເຈຕະນາ, ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນຫ້າແສນກີບ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 60. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວັດແທກ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເບົາ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າຕໍ່າກວ່າ ຫ້າແສນກີບ, ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຫລືບຫລີກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນ ເຊັ່ນ: ຕິຕຽນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດຕາມລະບຽບລັດຖະກອນພ້ອມທັງບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນເອກະສານຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າການກະທຳນັ້ນ ມີລັກສະນະຮ້າຍແຮງ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າ ແຕ່ ຫ້າແສນກີບຂຶ້ນໄປ, ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຫລືບຫລີກຄວາມຜິດ ກໍ່ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນຕາມແຕ່ລະກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
2. ບົດຕຳແໜ່ງ ຫລື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕໍ່າກວ່າເກົ່າ;
3. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະກອນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກປະຕິບັດວິໄນ ຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ຄືນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 61. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍເຈຕະນາ ຫລື ດ້ວຍຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງເປັນຄັ້ງທີສອງຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝສອງເທົ່າຂອງມູນຄ່າຄວາມເສັຍເຫຍ.

ມາດຕາ 62. ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ອື່ນ ຈະຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 63. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເບົາ ຫລື ໜັກ ພ້ອມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ.

ມາດຕາ 64. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ກະທຳຜິດ ຍັງຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການໂທດເພີ່ມ ເຊັ່ນ: ໂຈະ ຫລື ຖອນໃບອະນຸຍາດ, ໂຈະການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ, ຮີບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ວັດແທກ ພ້ອມທັງຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກ ການກະທຳຜິດມາເປັນຂອງລັດ.

ພາກທີ VIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 65. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 66. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ